

Culegere de teste-grilă

pentru admiterea în magistratură și avocatură
cu explicații ale variantelor de răspuns

1 DREPT CIVIL • DREPT PROCESUAL CIVIL

*• Admitere INM • Admitere în magistratură • Primire în profesie –
avocat stagiar • Primire în profesie – avocat definitiv*

Ediția a 7-a, revizuită și adăugită

I. DREPT CIVIL

A. TESTE-GRILĂ	3
CAPITOLUL I. PARTEA GENERALĂ. PERSOANA FIZICĂ ȘI PERSOANA JURIDICĂ	3
§1. Aplicarea legii civile în timp, în spațiu și asupra persoanelor	3
§2. Raportul juridic civil	4
§3. Actul juridic civil	7
3.1. Noțiune și clasificări. Condiții de fond și de formă	7
3.2. Modalitățile actului juridic civil	12
3.3. Nulitatea actului juridic civil	15
3.4. Efectele actului juridic civil	18
§4. Prescripția extinctivă și decăderea	21
§5. Persoana fizică și persoana juridică	29
CAPITOLUL AL II-LEA. DREPTURILE REALE PRINCIPALE	32
§1. Dreptul de proprietate	32
§2. Modalitățile juridice ale dreptului de proprietate	33
§3. Dezmembrămintele dreptului de proprietate privată	37
§4. Posesia	45
§5. Modurile de dobândire a drepturilor reale principale	47
§6. Apărarea drepturilor reale principale	49
CAPITOLUL AL III-LEA. TEORIA GENERALĂ A OBLIGAȚIILOR	52
§1. Obligația civilă	52
§2. Particularități ale contractului	54
§3. Faptele juridice licite	58
§4. Faptele ilicite și celelalte fapte juridice extracontractuale cauzatoare de prejudiciu	61
§5. Executarea obligațiilor	67
§6. Transmisiunea și transformarea obligațiilor	78
§7. Stingerea obligațiilor	83
§8. Restituirea prestațiilor	86
§9. Garanțiile obligațiilor	86
CAPITOLUL AL IV-LEA. CONTRACTE SPECIALE	88
§1. Contractul de vânzare	88
§2. Contractul de donație	101
§3. Contractul de locațiune	106

§4. Contractul de societate	112
§5. Contractul de mandat	112
§6. Contractul de împrumut	117
§7. Contractul de asigurare	119
§8. Contractul de rentă viageră	119
§9. Contractul de întreținere	120
§10. Contractul de tranzacție	122
CAPITOLUL AL V-LEA. SUCCESIUNI	125
§1. Regulile generale ale moștenirii	125
§2. Moștenirea legală	126
§3. Moștenirea testamentară, rezerva succesorală și cotitatea disponibilă	131
§4. Transmisiunea și partajul moștenirii	133
CAPITOLUL AL VI-LEA. FAMILIA	137
§1. Regimuri matrimoniale	137
§2. Desfacerea căsătoriei	137
§3. Filiația	138
§4. Autoritatea părintească	139
§5. Obligația legală de întreținere	140
B. RĂSPUNSURI ȘI EXPLICAȚII	142
CAPITOLUL I. PARTEA GENERALĂ. PERSOANA FIZICĂ ȘI PERSOANA JURIDICĂ	142
§1. Aplicarea legii civile în timp, în spațiu și asupra persoanelor	142
§2. Raportul juridic civil	144
§3. Actul juridic civil	149
3.1. Noțiune și clasificări. Condiții de fond și de formă	149
3.2. Modalitățile actului juridic civil	158
3.3. Nulitatea actului juridic civil	163
3.4. Efectele actului juridic civil	170
§4. Prescripția extinctivă și decăderea	174
§5. Persoana fizică și persoana juridică	187
CAPITOLUL AL II-LEA. DREPTURILE REALE PRINCIPALE	191
§1. Dreptul de proprietate	191
§2. Modalitățile juridice ale dreptului de proprietate	194
§3. Dezmembrămintele dreptului de proprietate privată	201
§4. Posesia	214
§5. Modurile de dobândire a drepturilor reale principale	218
§6. Apărarea drepturilor reale principale	221

CAPITOLUL AL III-LEA. TEORIA GENERALĂ A OBLIGAȚIILOR	225
§1. Obligația civilă	225
§2. Particularități ale contractului	229
§3. Faptele juridice licite	235
§4. Faptele ilicite și celelalte fapte juridice extracontractuale cauzatoare de prejudiciu	240
§5. Executarea obligațiilor	250
§6. Transmisiunea și transformarea obligațiilor	270
§7. Stingerea obligațiilor	279
§8. Restituirea prestațiilor	285
§9. Garanțiile obligațiilor	286
CAPITOLUL AL IV-LEA. CONTRACTE SPECIALE	289
§1. Contractul de vânzare	289
§2. Contractul de donație	308
§3. Contractul de locațiune	315
§4. Contractul de societate	325
§5. Contractul de mandat	325
§6. Contractul de împrumut	333
§7. Contractul de asigurare	336
§8. Contractul de rentă viageră	336
§9. Contractul de întreținere	337
§10. Contractul de tranzacție	341
CAPITOLUL AL V-LEA. SUCCESIUNI	345
§1. Regulile generale ale moștenirii	345
§2. Moștenirea legală	347
§3. Moștenirea testamentară, rezerva succesorală și cotațiea disponibilă	356
§4. Transmisiunea și partajul moștenirii	360
CAPITOLUL AL VI-LEA. FAMILIA	365
§1. Regimuri matrimoniale	365
§2. Desfacerea căsătoriei	366
§3. Filiația	368
§4. Autoritatea părintească	370
§5. Obligația legală de întreținere	372

II. DREPT PROCESUAL CIVIL

A. TESTE-GRILĂ _____	377
CAPITOLUL I. DISPOZIȚII GENERALE _____	377
§1. Principiile fundamentale ale procesului civil _____	377
§2. Aplicarea legii de procedură civilă _____	379
§3. Acțiunea civilă _____	379
§4. Participanții la procesul civil _____	383
4.1. Incidente procedurale privind compunerea sau constituirea instanței _____	383
4.2. Părțile în procesul civil _____	386
4.3. Reprezentarea părților în judecată. Participarea Ministerului Public în procesul civil _____	395
§5. Competența instanțelor judecătorești _____	398
5.1. Competența generală. Competența materială. Competența teritorială _____	398
5.2. Incidente procedurale privitoare la instanța sesizată _____	408
§6. Actele de procedură și termenele procedurale _____	415
CAPITOLUL AL II-LEA. PROCEDURA CONTENCIOASĂ _____	425
§1. Judecata în fața primei instanțe _____	425
1.1. Sesizarea instanței de judecată _____	425
1.1.1. Cererea de chemare în judecată _____	425
1.1.2. Întâmpinarea și cererea reconvențională _____	431
1.2. Etapele cercetării procesului și a dezbaterii în fond a procesului _____	433
1.2.1. Ședința de judecată. Încheierile _____	433
1.2.2. Excepțiile procesuale _____	435
1.2.3. Probele _____	439
1.2.4. Asigurarea probelor _____	446
1.2.5. Incidente procedurale _____	447
1.2.6. Actele procesuale de dispoziție ale părților _____	454
1.3. Etapa deliberării și pronunțării hotărârii judecătorești _____	458
1.4. Hotărârea judecătorească _____	459
§2. Judecata în căile de atac _____	469
2.1. Apelul _____	469
2.2. Recursul _____	477
2.3. Contestația în anulare _____	479
2.4. Revizuirea _____	481
§3. Recursul în interesul legii. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept _____	486

CAPITOLUL AL III-LEA. PROCEDURA NECONTENCIOASĂ JUDICIARĂ _____	488
CAPITOLUL AL IV-LEA. EXECUTAREA SILITĂ _____	490
CAPITOLUL AL V-LEA. PROCEDURISPECIALE _____	503
§1. Procedura divorțului _____	503
§2. Măsurile asigurătorii și provizorii _____	505
§3. Procedura partajului judiciar _____	508
§4. Procedura ordonanței președințiale _____	510
§5. Procedura ofertei de plată și consemnațiunii _____	513
§6. Procedura ordonanței de plată _____	514
§7. Procedura cu privire la cererile de valoare redusă _____	517
§8. Procedura evacuării din imobilele folosite sau ocupate fără drept _____	517
§9. Procedura privitoare la înscrierea drepturilor dobândite în temeiul uzucapiunii _____	520
§10. Cauțiunea judiciară _____	521
 B. RĂSPUNSURI ȘI EXPLICAȚII _____	 522
CAPITOLUL I. DISPOZIȚII GENERALE _____	522
§1. Principiile fundamentale ale procesului civil _____	522
§2. Aplicarea legii de procedură civilă _____	527
§3. Acțiunea civilă _____	528
§4. Participanții la procesul civil _____	537
4.1. Incidente procedurale privind compunerea sau constituirea instanței _____	537
4.2. Părțile în procesul civil _____	547
4.3. Reprezentarea părților în judecată. Participarea Ministerului Public în procesul civil _____	567
§5. Competența instanțelor judecătorești _____	574
5.1. Competența generală. Competența materială. Competența teritorială _____	574
5.2. Incidente procedurale privitoare la instanța sesizată _____	594
§6. Actele de procedură și termenele procedurale _____	608
CAPITOLUL AL II-LEA. PROCEDURA CONTENCIOASĂ _____	629
§1. Judecata în fața primei instanțe _____	629
1.1. Sesizarea instanței de judecată _____	629
1.1.1. Cererea de chemare în judecată _____	629
1.1.2. Întâmpinarea și cererea reconvențională _____	641
1.2. Etapele cercetării procesului și a dezbaterii în fond a procesului _____	650
1.2.1. Ședința de judecată. Încheierile _____	650
1.2.2. Excepțiile procesuale _____	655

1.2.3. Probele	662
1.2.4. Asigurarea probelor	676
1.2.5. Incidente procedurale	679
1.2.6. Actele procesuale de dispoziție ale părților	691
1.3. Etapa deliberării și pronunțării hotărârii judecătorești	698
1.4. Hotărârea judecătorească	701
§2. Judecata în căile de atac	720
2.1. Apelul	721
2.2. Recursul	736
2.3. Contestația în anulare	741
2.4. Revizuirea	746
§3. Recursul în interesul legii. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept	756
CAPITOLUL AL III-LEA. PROCEDURA NECONTENCIOASĂ JUDICIARĂ	758
CAPITOLUL AL IV-LEA. EXECUTAREA SILITĂ	761
CAPITOLUL AL V-LEA. PROCEDURI SPECIALE	783
§1. Procedura divorțului	783
§2. Măsurile asigurătorii și provizorii	786
§3. Procedura partajului judiciar	792
§4. Procedura ordonanței președințiale	795
§5. Procedura ofertei de plată și consemnațiunii	801
§6. Procedura ordonanței de plată	802
§7. Procedura cu privire la cererile de valoare redusă	807
§8. Procedura evacuării din imobilele folosite sau ocupate fără drept	809
§9. Procedura privitoare la înscrierea drepturilor dobândite în temeiul uzucapiunii	815
§10. Cauțiunea judiciară	816

CAPITOLUL I. PARTEA GENERALĂ. PERSOANA FIZICĂ ȘI PERSOANA JURIDICĂ

Ș1. Aplicarea legii civile în timp, în spațiu și asupra persoanelor

1. În materia izvoarelor dreptului civil:

A. în cazurile neprevăzute de lege dispozițiile legale privitoare la situații asemănătoare se aplică prioritar în raport cu uzanțele;

B. principiile generale ale dreptului se aplică întotdeauna prioritar în raport cu uzanțele;

C. uzanțele cuprind obiceiul și uzurile profesionale.

(primire în profesie – avocat stagiar, aprilie 2023)

2. Dispozițiile legale privitoare la situațiile asemănătoare se aplică cu prioritate față de:

A. lege;

B. uzanțe;

C. principiile generale ale dreptului.

(primire în profesie – avocat stagiar, septembrie 2023)

3. Obiceiul (cutuma):

A. constituie un izvor de drept civil subsidiar, aplicându-se în lipsa legii, acolo unde nu pot fi aplicate dispoziții legale privitoare la situații asemănătoare, respectiv principiile generale ale dreptului;

B. trebuie dovedit de către partea interesată;

C. ca izvor de drept civil, poate consta în uzanțe și în uzuri profesionale.

(primire în profesie – avocat stagiar, septembrie 2025)

4. Prin contractul încheiat la 01.02.2019, X i-a vândut lui Y autoturismul său vechi de 5 ani. Prin ordonanță a Guvernului intrată în vigoare la 15.03.2019, în scopul descușării vânzării autoturismelor poluante, s-a prevăzut imperativ că vânzătorii de autoturisme mai vechi de 4 ani nu răspund pentru vicii ascunse. În aceste condiții, dacă

la 01.04.2019 Y îl notifică pe X că bunul a devenit nefolosibil (fiind încă în perioada pentru care, potrivit contractului, s-ar dato-ra garanție pentru vicii ascunse) din cauza unui viciu ascuns:

A. X va răspunde pentru vicii ascunse, chiar dacă viciul ascuns s-a manifestat după intrarea în vigoare a ordonanței Guvernului;

B. X nu răspunde pentru vicii ascunse, întrucât ordonanța Guvernului este de imediată aplicare viciilor ascunse comunicate după intrarea ei în vigoare;

C. X va răspunde pentru viciul comunicat la data de 01.04.2019, dacă acest viciu s-a ivit la data de 01.03.2019, chiar dacă ordonanța Guvernului conține o dispoziție tranzitorie potrivit căreia prevederea privind răspunderea pentru viciile ascunse se aplică și contractelor în curs.

(primire în profesie – avocat definitiv, 2020)

5. În cazul aplicării în timp a legii civile:

A. actul juridic afectat de o cauză de ineficacitate sub imperiul legii vechi, alta decât una care atrage nulitatea, este considerat eficace dacă legea nouă înlătură cauza de ineficacitate;

B. dispozițiile legii noi sunt aplicabile efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior intrării în vigoare a acesteia, derivate din obligația legală a moștenitorului persoanei care a fost obligată la întreținerea unui minor de a continua întreținerea pe perioada cât cel întreținut este minor, dacă părinții acestuia au murit, în limita valorii bunurilor moștenite, dacă această situație juridică subzistă după intrarea în vigoare a legii noi;

C. prescripția începută sub imperiul legii vechi, neîmplinită la momentul intrării în vigoare a legii noi, este supusă dispozițiilor legale ale legii noi, dacă acestea permit împlinirea prescripției în condiții mai favorabile.

(admitere INM și în magistratură, 2022)

6. Neîndeplinirea unei condiții esențiale de validitate a unui act juridic la data încheierii acestuia:

A. nu va atrage nulitatea sau anulabilitatea actului juridic, dacă această condiție nu mai este solicitată de legea nouă intrată în vigoare după momentul încheierii actului juridic;

B. va atrage nulitatea sau anulabilitatea actului juridic, chiar dacă această condiție nu mai este solicitată de legea nouă intrată în vigoare după momentul încheierii actului juridic;

C. va putea fi asanată (acoperită) prin refacerea actului, acesta putând produce efecte și pentru trecut.

(primire în profesie – avocat stagiar, aprilie 2023)

7. Valabilitatea unui contract încheiat la data de 15 septembrie 2011, ale cărei obligații principale au fost asumate sub o condiție suspensivă care s-a îndeplinit la data 15 noiembrie 2011, este verificată prin prisma prevederilor legale aflate în vigoare la data:

A. încheierii contractului;

B. îndeplinirii condiției suspensive;

C. încheierii contractului sau a îndeplinirii condiției suspensive, în funcție de acordul părților contractante în acest sens.

(primire în profesie – avocat stagiar, septembrie 2024)

8. Dacă legea nouă, intrată în vigoare la data de 01.04.2015, restrânge capacitatea de folosință a persoanei juridice:

A. ea nu se va putea aplica niciodată persoanelor juridice deja înființate;

B. se va aplica pentru viitor și persoanelor juridice deja înființate, dar numai dacă legea are prevederi tranzitorii/de drept intertemporal în acest sens;

C. se va aplica pentru viitor și persoanelor juridice deja înființate, chiar dacă legea nu are prevederi tranzitorii/de drept intertemporal în acest sens.

(primire în profesie – avocat stagiar, 2020)

9. Acțiunea revocatorie:

A. va fi guvernată de dispozițiile Codului civil din 2009, chiar și în ipoteza în care creanța creditorului reclamant s-a născut dintr-un act încheiat înainte de data de 01.10.2011, însă scadența acesteia se situează după această dată;

B. va fi guvernată de dispozițiile Codului civil din 2009, chiar și în ipoteza în care creanța creditorului reclamant devenise scadentă anterior datei de 01.10.2011, însă acesta a dobândit-o prin cesiune de creanță încheiată ulterior intrării în vigoare a Codului civil din 2009;

C. în ipoteza în care ar fi admisă, va avea ca efect declararea actului atacat ca inopozabil exclusiv față de creditorul reclamant.

(primire în profesie – avocat definitiv, martie 2019)

10. Obligația de a repara prejudiciul cauzat prin vătămarea corporală gravă a unei persoane:

A. este o obligație legală supusă legii în vigoare la data săvârșirii faptei ilicite (delictului civil);

B. este o obligație legală supusă legii în vigoare la data cauzării prejudiciului;

C. nu se stinge chiar dacă, până la data producerii prejudiciului, fapta săvârșită este dezincriminată, nemaiavănd nicio relevanță penală sau contravențională.

(primire în profesie – avocat stagiar, 2021)

11. Stingerea prin prescripție a dreptului material la acțiunea în restituirea îmbogățirii fără justă cauză născut la data de 01 noiembrie 2008:

A. trebuie să fie invocată, pe cale de excepție, de către instanța de judecată, în orice stare a procesului;

B. poate fi invocată, pe cale de excepție, numai de către îmbogățitul pârât cel târziu până la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate;

C. poate fi invocată, pe cale de excepție, inclusiv de către creditorul chirografar al îmbogățitului pârât, cel târziu până la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate.

(primire în profesie – avocat stagiar, septembrie 2025)

§2. Raportul juridic civil

12. Copilului îi pot fi recunoscute drepturi:

A. numai începând cu data nașterii sale;

B. chiar de la concepțiune, însă numai dacă se naște viabil;

C. chiar de la concepțiune, însă numai dacă se naște viu, indiferent dacă este sau nu viabil.

(primire în profesie – avocat stagiar, aprilie 2024)

13. Minorul:

A. păstrează capacitatea deplină de exercițiu dobândită prin căsătorie, în toate cazurile în care căsătoria este anulată;

B. poate invoca singur, în apărare, anulabilitatea actului pentru incapacitatea sa rezultată din minoritate;

C. care nu a împlinit vârsta de 14 ani nu răspunde pentru prejudiciul produs prin fapta sa ilicită delictuală, chiar dacă se dovedește că avea discernământ la data faptei.

(primire în profesie – avocat stagiar, 2016)

14. Potrivit Codului civil:

A. ca regulă, persoana cu capacitate de exercițiu restrânsă nu poate dispune singură de bunurile sale, încheind liberalități;

B. majorul supus măsurii tutelei speciale poate invoca singur, în apărarea sa, anulabilitatea actului pentru incapacitate;

C. dacă instanța de tutelă nu dispune altfel, majorul supus măsurii consilierii judiciare poate dispune de veniturile obținute din îndeletnicirile artistice doar cu consimțământul scris al tutorelui.

(primire în profesie – avocat stagiar, septembrie 2025)

15. Dacă Ionel are 13 ani, Ionuț are 17 ani și Ion are 19 ani, atunci:

A. doar Ion și Ionuț pot invoca și singuri, pe cale de apărare, nulitatea relativă, pentru incapacitate de exercițiu, a unui act încheiat în urmă cu 2 ani;

B. fiecare dintre cei trei poate dispune singur de veniturile obținute din executarea actelor juridice privind îndeletnicirile sale artistice, valabil încheiate;

C. actul prin care Ionuț, doar cu încuviințarea părinților săi, confirmă anulabilitatea actului de înstrăinare a unui apartament este, la rândul lui, anulabil.

(primire în profesie – avocat stagiar, 2021)

16. În materie de capacitate:

A. încălcarea regulilor privitoare la capacitatea de exercițiu a persoanei fizice se sancționează cu nulitatea relativă;

B. persoanele juridice pot avea numai acele drepturi și obligații care sunt necesare pentru realizarea scopului stabilit de lege, actul de constituire sau statut;

C. minorul cu vârsta mai mică de 14 ani poate încheia singur acte de dispoziție care se execută la data încheierii lor, chiar dacă acestea au o valoare semnificativă.

(primire în profesie – avocat definitiv, aprilie 2024)

17. Minorul A este un foarte talentat violonist, câștigând de la vârste fragede mai multe prestigioase concursuri internaționale de interpretare. După împlinirea vârstei de 16 ani, A dorește să obțină capacitate deplină de exercițiu, sens în care introduce o cerere la instanța de tutelă. Ascultați de instanță, părinții lui A se opun dobândirii capacității de exercițiu de către reclamant, motivând că dâșii administrează cu succes sumele mari obținute de A de-a lungul carierei sale. Instanța, constatând din probatoriul administrat că sunt motive întemeiate și judecând cererea se va putea pronunța în sensul:

A. admiterii cererii, nefiind necesar acordul părinților;

B. respingerii cererii, acordul părinților fiind obligatoriu;

C. admiterii cererii și acordării capacității anticipate de exercițiu.

(primire în profesie – avocat definitiv, septembrie 2023)

18. La data de 15.08.2014, A dobândește prin cumpărare de la minorul B, în vârstă de 17 ani, un ceas valoros, achitând prețul său de catalog. La data de 13.02.2016, A îl notifică pe B, somându-l să confirme actul anulabil sau să introducă acțiunea în anulare. Prin cererea de chemare în judecată, introdusă la data de 14.08.2017, B solicită anularea contractului și restituirea bunului vândut, cu daune-interese, arătând că refuză să confirme vânzarea. În apărare, A invocă prescripția dreptului la acțiune și, în subsidiar, decăderea din dreptul de a cere anularea vânzării. Instanța:

A. va admite acțiunea în anularea vânzării;

B. va respinge acțiunea în anularea vânzării, considerând împlinită prescripția extinctivă;

C. va constata că reclamantul B este decăzut din dreptul de a cere anularea vânzării și va respinge acțiunea.

(primire în profesie – avocat stagiar, 2017)

19. Reprezentantul legal al minorului:

A. are dreptul de a solicita anularea contractului de locațiune a unui imobil, încheiat pe o durată de 1 an, pe care minorul l-a încheiat, în calitate de locator, singur, chiar fără a fi ținut să dovedească un prejudiciu;

B. poate încheia valabil, în numele minorului, acte de conservare, chiar dacă acesta din urmă le poate încheia singur, având capacitatea necesară;

C. nu poate confirma niciun act juridic al minorului, pentru că actul confirmativ este un act de renunțare la un drept patrimonial, deci un act de dispoziție, pentru care este necesară și încuviințarea autorității tutelare.

(primire în profesie – avocat stagiar, 2020)

20. În virtutea dispozițiilor legale și în lipsa unei soluții contrare a instanței de tutelă, persoana care beneficiază de tutelă specială:

A. poate face singură acte de administrare care nu o prejudiciază;

B. poate să accepte singură o donație cu sarcini;

C. poate face singură acte de dispoziție de mică valoare, cu caracter curent, ce se execută la momentul încheierii lor.

(primire în profesie – avocat definitiv, septembrie 2023)

21. X, în vârstă de 17 ani, pretinzând că este major, a încheiat un contract cu Y prin care i-a vândut acestuia din urmă un telefon mobil cu prețul de 1.200 de lei. Din acest preț, X și-a achitat o datorie în valoare de 200 de lei, și-a cumpărat cu 600 de lei un alt telefon și a organizat o petrecere pentru prietenii săi, pentru care a cheltuit suma de 300 de lei, rămânând cu 100 de lei. Ulterior, X a solicitat anularea contractului pentru lipsa capacității depline de exercițiu și restituirea telefonului, iar Y a solicitat restituirea prețului. Instanța:

A. va respinge cererea în anularea contractului, reținând săvârșirea de către X a unui delict civil prin declarația că este capabil să contracteze și considerând că menținerea ac-

tului ca valabil este cea mai potrivită formă de reparare a prejudiciului ce ar fi fost cauzat lui Y;

B. va dispune anularea contractului, obligându-l pe Y să restituie telefonul, iar pe X să îi restituie lui Y suma de 900 de lei;

C. va dispune anularea contractului, obligându-l pe Y să restituie telefonul, iar pe X să îi plătească lui Y suma de 1.200 de lei, dacă va stabili că X, cu intenția de a face restituirea imposibilă, a risipit o parte din prețul obținut.

(primire în profesie – avocat definitiv, 2017)

22. Persoana A vinde minorului B un laptop, pentru prețul de 17.000 lei. La data semnării contractului de vânzare, cum-părătorul B, în vârstă de 17 ani, nu avea acordul părinților pentru a cumpăra bunul menționat. În această situație, se consideră că actul:

A. este lovit de nulitate absolută;

B. este afectat de nulitate relativă;

C. nu respectă condițiile legale cu privire la capacitatea de exercițiu a minorului.

(primire în profesie – avocat stagiar, septembrie 2024)

23. La data de 01.05.2016, A, minor în vârstă de 17 ani, confecționându-și un act de identitate fals, îi vinde lui B, personal și singur, o piesă de mobilier veche, la un preț foarte bun, piesă pe care o moștenise de la bunicul său, dar pe care nu o folosea și nu o dorea. Aflând că B a întregit cu bunul achiziționat un ansamblu decorativ rar pe care, din acest motiv, l-a închiriat avantajos pe o perioadă de 7 ani, la data de 02.05.2017, A solicită anularea contractului de vânzare, invocând exclusiv minoritatea sa la data încheierii contractului. B solicită respingerea acțiunii și formulează o cerere reconvențională, solicitând angajarea răspunderii delictuale a lui A, care l-a indus în eroare în legătură cu vârsta sa. A se apăra arătând că nu avea, la data încheierii actului, vârsta necesară pentru a răspunde delictual. În aceste condiții de fapt:

A. instanța va trebui să țină cont de faptul că minorul de 17 ani răspunde delictual, întrucât nu s-a făcut dovada că a acționat fără discernământ;

B. instanța este obligată să anuleze contractul atacat și să repună părțile în situația anterioară, întrucât absența capacității de

exercițiu depline a minorului este stare de drept, fiind irelevant dacă minorul a acționat sau nu cu discernământ, acesta din urmă fiind doar o stare de fapt;

C. instanța va putea să mențină contractul de vânzare, cu titlu de sancțiune pentru A, chiar dacă A nu avea capacitatea necesară de a-l încheia singur.

(primire în profesie – avocat definitiv, 2020)

24. În cazul fraudei comise de incapabil:

A. declarația că este capabil să contracteze, făcută de cel cu capacitate de exercițiu restrânsă înlătură anulabilitatea actului, cu excepția cazului în care declarația a fost obținută prin dol;

B. dacă incapabilul a folosit manopere dolosive, instanța, la cererea părții induse în eroare, poate menține contractul atunci când apreciază că aceasta ar constitui o sancțiune civilă adecvată;

C. instanța poate menține contractul dacă există o declarație a celui cu capacitate de exercițiu restrânsă că este capabil să contracteze.

(admitere la INM și în magistratură, 2024)

25. X și Y împrumută de la Z suma de 800 de lei, fără dobândă și cu termen de restituire la data de 17.11.2014, fiecare dintre cei doi primind câte 400 de lei. X achită suma de 800 de lei către Z, la data de 25.11.2014, în urma notificării prin care creditorul îi solicită plata întregii sume. Prin raportare la această situație de fapt:

A. Z este îndreptățit să solicite suma de 400 de lei de la Y;

B. X este îndreptățit să solicite de la Z restituirea sumei de 400 de lei;

C. Z este îndreptățit să refuze restituirea către X a sumei de 400 de lei, motivat de faptul că plata nu a fost obținută prin dol sau violență.

(primire în profesie – avocat stagiar, 2016)

26. În cazul bunurilor fungibile:

A. prin act juridic, un bun fungibil prin natura sa poate fi considerat ca nefungibil;

B. compensația operează de plin drept de îndată ce există două datorii certe, lichide și exigibile, oricare ar fi izvorul lor, și care au ca obiect o anumită cantitate de bunuri fungibile de natură diferită;

C. dacă vânzarea are ca obiect bunuri fungibile supuse unui preț curent, stabilit prin lege, cotație la bursă sau practicat la un târg, iar

contractul nu a fost executat din culpa cumpărătorului, cumpărătorul are dreptul de a cumpăra bunuri de același gen pe cheltuiala vânzătorului, prin intermediul unei persoane autorizate.

(admitere INM și în magistratură, 2021)

27. Produsele bunurilor:

A. se cuvin proprietarului, dacă prin lege nu se dispune altfel;

B. se cuvin, ca regulă, titularului dreptului de uzufruct;

C. nu includ producția și sporul animalelor.

(admitere INM și în magistratură, 2023)

28. În ceea ce privește bunurile mobile prin anticipație:

A. pentru opozabilitate față de terți, este necesară notarea în cartea funciară;

B. acestea sunt reprezentate și de undele electromagnetice captate și transmise, în condițiile legii, de orice persoană și puse în serviciul său, indiferent de natura mobilă sau imobilă a sursei acestora;

C. acestea pot constitui o universalitate de fapt, dacă aparțin aceleiași persoane, chiar dacă nu au o destinație comună stabilită prin voința acesteia sau prin lege.

(admitere în magistratură, 2024)

§3. Actul juridic civil

3.1. Noțiuni și clasificări. Condiții de fond și de formă

29. Forma prevăzută de lege pentru un anumit contract:

A. ca regulă, trebuie respectată inclusiv în cazul încheierii unei promisiuni care prefigurează acel contract;

B. este o condiție generală de validitate a actului juridic;

C. în caz de încălcare, nu se sancționează întotdeauna cu nulitatea.

(primire în profesie – avocat definitiv, septembrie 2025)

30. Este adevărată următoarea afirmație privind condițiile de validitate ale actului juridic civil:

A. incapacitatea unui judecător de a cumpăra un drept litigios de competența instanței în a cărei circumscripție își desfășoară activitatea este o incapacitate de exercițiu, cu urmarea că,

Culegere de teste-grilă

pentru admiterea în magistratură și avocatură

cu explicații ale variantelor de răspuns

2 DREPT PENAL • DREPT PROCESUAL PENAL

• Admitere INM • Admitere în magistratură • Primire în profesie – avocat stagiar • Primire în profesie – avocat definitiv

Ediția a 7-a, revizuită și adăugită

I. DREPT PENAL

A. TESTE-GRILĂ	3
CAPITOLUL I. PARTEA GENERALĂ	3
§1. Aplicarea legii penale în timp	3
§2. Aplicarea legii penale în spațiu	6
§3. Infracțiunea	7
3.1. Dispoziții generale	7
3.2. Cauzele justificative	9
3.3. Cauzele de neimputabilitate	12
3.4. Formele infracțiunii	13
3.5. Unitatea și pluralitatea de infracțiuni	16
3.6. Autorul și participanții	24
§4. Pedepsele	27
4.1. Categoriile pedepselor	27
4.2. Pedepsele principale	28
4.3. Pedepsa accesorie și pedepsele complementare	29
4.4. Calculul duratei pedepselor	31
4.5. Individualizarea pedepselor	31
4.5.1. Circumstanțele atenuante	31
4.5.2. Circumstanțele agravante	34
4.6. Renunțarea la aplicarea pedepsei	35
4.7. Amânarea aplicării pedepsei	36
4.8. Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere	37
4.9. Liberarea condiționată	39
§5. Măsurile de siguranță	41
§6. Minoritatea	44
§7. Răspunderea penală a persoanei juridice	46
§8. Cauzele care înlătură răspunderea penală	48
§9. Cauzele care înlătură sau modifică executarea pedepsei	51
§10. Cauzele care înlătură consecințele condamnării	52
§11. Înțelesul unor termeni sau expresii în legea penală	55
CAPITOLUL AL II-LEA. PARTEA SPECIALĂ	56
§1. Infracțiuni contra persoanei	56
1.1. Infracțiuni contra vieții	56
1.2. Infracțiuni contra integrității corporale sau sănătății	64
1.3. Infracțiuni săvârșite asupra unui membru de familie	68

1.4. Infracțiuni contra libertății persoanei	69
1.5. Infracțiuni contra libertății și integrității sexuale	74
1.6. Infracțiuni ce aduc atingere domiciliului și vieții private	77
§2. Infracțiuni contra patrimoniului	79
2.1. Furtul	79
2.2. Tălăria și pirateria	84
2.3. Infracțiuni contra patrimoniului prin nesocotirea încrederii	88
2.4. Distrugerea și tulburarea de posesie	93
§3. Infracțiuni contra autorității	96
§4. Infracțiuni contra înfăptuirii justiției	99
§5. Infracțiuni de corupție și de serviciu	109
5.1. Infracțiuni de corupție	109
5.2. Infracțiuni de serviciu	115
§6. Infracțiuni de fals	118
§7. Infracțiuni contra siguranței publice	122
§8. Infracțiuni care aduc atingere unor relații privind conviețuirea socială	125
§9. Infracțiuni prevăzute în legi speciale	128

B. RĂSPUNSURI ȘI EXPLICAȚII _____ 130

CAPITOLUL I. PARTEA GENERALĂ _____ 130

§1. Aplicarea legii penale în timp	130
§2. Aplicarea legii penale în spațiu	135
§3. Infracțiunea	138
3.1. Dispoziții generale	138
3.2. Cauzele justificative	144
3.3. Cauzele de neimputabilitate	152
3.4. Formele infracțiunii	155
3.5. Unitatea și pluralitatea de infracțiuni	162
3.6. Autorul și participanții	182
§4. Pedepsele	189
4.1. Categoriile pedepselor	189
4.2. Pedepsele principale	193
4.3. Pedepsa accesorie și pedepsele complementare	195
4.4. Calculul duratei pedepselor	199
4.5. Individualizarea pedepselor	200
4.5.1. Circumstanțele atenuante	200
4.5.2. Circumstanțele agravante	205
4.6. Renunțarea la aplicarea pedepsei	208
4.7. Amânarea aplicării pedepsei	210
4.8. Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere	213

4.9. Liberarea condiționată	217
§5. Măsurile de siguranță	221
§6. Minoritatea	225
§7. Răspunderea penală a persoanei juridice	229
§8. Cauzele care înlătură răspunderea penală	233
§9. Cauzele care înlătură sau modifică executarea pedepsei	241
§10. Cauzele care înlătură consecințele condamnării	244
§11. Înțelesul unor termeni sau expresii în legea penală	248
CAPITOLUL AL II-LEA. PARTEA SPECIALĂ	250
§1. Infrațiuni contra persoanei	250
1.1. Infrațiuni contra vieții	250
1.2. Infrațiuni contra integrității corporale sau sănătății	265
1.3. Infrațiuni săvârșite asupra unui membru de familie	272
1.4. Infrațiuni contra libertății persoanei	275
1.5. Infrațiuni contra libertății și integrității sexuale	285
1.6. Infrațiuni ce aduc atingere domiciliului și vieții private	290
§2. Infrațiuni contra patrimoniului	295
2.1. Furtul	295
2.2. Tâlhăria și pirateria	305
2.3. Infrațiuni contra patrimoniului prin nesocotirea încrederii	312
2.4. Distrugerea și tulburarea de posesie	321
§3. Infrațiuni contra autorității	326
§4. Infrațiuni contra înfăptuirii justiției	330
§5. Infrațiuni de corupție și de serviciu	351
5.1. Infrațiuni de corupție	351
5.2. Infrațiuni de serviciu	359
§6. Infrațiuni de fals	365
§7. Infrațiuni contra siguranței publice	374
§8. Infrațiuni care aduc atingere unor relații privind conviețuirea socială	378
§9. Infrațiuni prevăzute în legi speciale	384

II. DREPT PROCESUAL PENAL

A. TESTE-GRILĂ	389
CAPITOLUL I. PARTEA GENERALĂ	389
§1. Principiile și limitele aplicării legii procesuale penale	389
§2. Acțiunea penală și acțiunea civilă în procesul penal	389
§3. Participanții în procesul penal	397
3.1. Părțile, subiecții procesuali principali și drepturile acestora	397

3.2. Competența organelor judiciare _____	399
3.3. Avocatul. Asistența juridică și reprezentarea _____	416
§4. Probele, mijloacele de probă și procedeele probatorii _____	418
§5. Măsurile preventive și alte măsuri procesuale _____	429
5.1. Măsurile preventive _____	429
5.2. Măsurile asigurătorii, restituirea lucrurilor și restabilirea situației anterioare săvârșirii infracțiunii _____	441
§6. Acte procesuale și acte procedurale comune _____	444
6.1. Citarea, comunicarea actelor procedurale și mandatul de aducere. Noțiunile de act procesual și act procedural _____	444
6.2. Termenele _____	446
6.3. Cheltuielile judiciare _____	447
6.4. Sancțiunile procesuale _____	448
6.5. Amenda judiciară _____	451
CAPITOLUL AL II-LEA. PARTEA SPECIALĂ _____	452
§1. Urmărirea penală _____	452
1.1. Dispoziții generale _____	452
1.2. Sesizarea organelor de urmărire penală _____	452
1.3. Conducerea și supravegherea activității organelor de cercetare penală de către procuror _____	455
1.4. Desfășurarea urmăririi penale _____	458
1.5. Suspendarea urmăririi penale _____	461
1.6. Clasarea și renunțarea la urmărirea penală _____	461
1.7. Reluarea urmăririi penale _____	469
1.8. Dispoziții privind efectuarea urmăririi penale de către procuror _____	471
1.9. Rezolvarea cauzelor și sesizarea instanței _____	471
1.10. Plângerea împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală _____	472
§2. Camera preliminară _____	478
§3. Judecata _____	488
3.1. Dispoziții generale _____	488
3.2. Judecata în primă instanță _____	493
3.3. Apelul _____	504
3.4. Contestația _____	516
3.5. Căile extraordinare de atac _____	518
3.5.1. Contestația în anulare _____	518
3.5.2. Revizuirea _____	519
3.5.3. Redeschiderea procesului penal în cazul judecării în lipsa persoanei condamnate _____	520
§4. Proceduri speciale _____	521
4.1. Acordul de recunoaștere a vinovăției _____	521

4.2. Procedura în cauzele cu infractori minori	527
4.3. Procedura reabilitării	529
§5. Executarea hotărârilor penale	530

B. RĂSPUNSURI ȘI EXPLICAȚII 533

CAPITOLUL I. PARTEA GENERALĂ 533

§1. Principiile și limitele aplicării legii procesuale penale	533
§2. Acțiunea penală și acțiunea civilă în procesul penal	534
§3. Participanții în procesul penal	549
3.1. Părțile, subiecții procesuali principali și drepturile acestora	549
3.2. Competența organelor judiciare	556
3.3. Avocatul. Asistența juridică și reprezentarea	586
§4. Probele, mijloacele de probă și procedeele probatorii	591
§5. Măsurile preventive și alte măsuri procesuale	617
5.1. Măsurile preventive	617
5.2. Măsurile asigurătorii, restituirea lucrurilor și restabilirea situației anterioare săvârșirii infracțiunii	642
§6. Acte procesuale și acte procedurale comune	649
6.1. Citarea, comunicarea actelor procedurale și mandatul de aducere. Noțiunile de act procesual și act procedural	649
6.2. Termenele	653
6.3. Cheltuielile judiciare	656
6.4. Sancțiunile procesuale	659
6.5. Amenda judiciară	668

CAPITOLUL AL II-LEA. PARTEA SPECIALĂ 669

§1. Urmărirea penală	669
1.1. Dispoziții generale	669
1.2. Sesizarea organelor de urmărire penală	670
1.3. Conducerea și supravegherea activității organelor de cercetare penală de către procuror	677
1.4. Desfășurarea urmăririi penale	684
1.5. Suspendarea urmăririi penale	690
1.6. Clasarea și renunțarea la urmărirea penală	691
1.7. Reluarea urmăririi penale	706
1.8. Dispoziții privind efectuarea urmăririi penale de către procuror	710
1.9. Rezolvarea cauzelor și sesizarea instanței	711
1.10. Plângerea împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală	713
§2. Camera preliminară	724

§3. Judecata	740
3.1. Dispoziții generale	740
3.2. Judecata în primă instanță	751
3.3. Apelul	778
3.4. Contestația	797
3.5. Căile extraordinare de atac	802
3.5.1. Contestația în anulare	802
3.5.2. Revizuirea	804
3.5.3. Redeschiderea procesului penal în cazul judecării în lipsa persoanei condamnate	810
§4. Proceduri speciale	810
4.1. Acordul de recunoaștere a vinovăției	810
4.2. Procedura în cauzele cu infractori minori	820
4.3. Procedura reabilitării	825
§5. Executarea hotărârilor penale	827

CAPITOLUL I. PARTEA GENERALĂ

§1. Aplicarea legii penale în timp**1. Din perspectiva aplicării legii penale în timp:**

A. în cazul infracțiunii de vătămare corporală, determinarea incidenței actului de grațiere privind această infracțiune se va face în raport cu data producerii rezultatului mai grav, survenit ulterior actului de grațiere;

B. în cazul infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal este aplicabilă legea în vigoare la momentul epuizării, chiar dacă începerea executării a avut loc sub imperiul legii vechi care este mai favorabilă;

C. legea nouă care suprimă o circumstanță atenuantă legală, fără alte modificări, poate fi aplicată faptelor comise anterior intrării ei în vigoare.

(admitere în magistratură, aprilie 2024)

2. Legea penală de dezincriminare:

A. nu împiedică posibilitatea luării măsurii de siguranță a obligării la tratament medical, însă numai cu acordul prealabil al inculpatului;

B. nu se aplică dacă fapta este reîncrimată, în termen de 45 de zile de la intrarea în vigoare a legii care a dezincriminat fapta;

C. produce efecte chiar dacă condamnarea a rămas definitivă și a fost reținută ca prim termen al recidivei pentru o infracțiune comisă de aceeași persoană.

(admitere la INM și în magistratură, 2024)

3. Dispozițiile privind legea penală mai favorabilă intervenită până la judecarea definitivă a cauzei:

A. nu pot fi aplicate ordonanțelor de urgență aprobate de Parlament;

B. pot fi aplicate actelor normative declarate neconstituționale;

C. nu pot fi aplicate incriminărilor din legi speciale.

(primire în profesie – avocat stagiar/definitiv, august 2019)

4. În cazul aplicării legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei:

A. este obligatoriu ca pedeapsa închisorii să nu fi fost executată;

B. este posibil ca pedeapsa închisorii aplicată prin hotărârea definitivă să fie mai mică decât maximumul special prevăzut de legea nouă;

C. legea penală mai favorabilă este întotdeauna legea nouă.

(admitere la INM, 2025)

5. Sunt incidente dispozițiile privind aplicarea legii penale mai favorabile până la judecarea definitivă a cauzei atunci când:

A. limita maximă a pedepsei prevăzute de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită este mai mică decât cuantumul pedepsei pe care o execută condamnatul;

B. legea nouă nu mai incriminează fapta în modalitatea concretă în care a fost comisă;

C. legea nouă prevede obligativitatea introducerii plângerii prealabile drept condiție pentru tragerea la răspundere penală a persoanei care a săvârșit infracțiunea sub imperiul legii vechi.

(admitere INM și în magistratură, septembrie 2018)

6. În situația în care inculpatul a săvârșit 3 infracțiuni sub imperiul Codului penal de la 1969 și două infracțiuni sub imperiul noului Cod penal:

A. instanța va aplica legea penală mai favorabilă în mod global, atât cu privire la fiecare infracțiune, cât și cu privire la operațiunea de contopire a pedepselor;

B. instanța va determina legea mai favorabilă cu privire la infracțiunile săvârșite sub legea veche și cu privire la operațiunea de contopire a pedepselor, iar pentru infracțiunile comise ulterior datei de 01.02.2014 va aplica noul Cod penal;

C. instanța va determina legea mai favorabilă pentru infracțiunile comise sub imperiul legii vechi (identificată ca fiind legea nouă sau legea veche), în timp ce pentru infracțiunile comise după 01.02.2014 și pentru operațiu-

nea de contopire a pedepselor va aplica noul Cod penal.

(primire în profesie – avocat definitiv, 2017)

7. În cazul aplicării legii penale mai favorabile:

A. nu este permisă combinarea prevederilor mai favorabile din legi penale succesive;

B. pedepsele complementare se aplică potrivit legii care a fost identificată ca fiind mai favorabilă în raport cu infracțiunea comisă;

C. este posibilă aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei.

(primire în profesie – avocat stagiar, 2017)

8. În timpul executării unei pedepse de 2 ani închisoare, aplicată pentru o infracțiune pentru care legea prevedea ca sancțiune unică pedeapsa închisorii de la 6 luni la 3 ani, intervine o lege nouă care prevede pentru infracțiunea respectivă pedeapsa închisorii de la 3 luni la un an alternativ cu amenda. În acest caz, este legală hotărârea prin care instanța:

A. dispune aplicarea maximului special al amenzii din legea nouă în locul pedepsei cu închisoarea;

B. reduce pedeapsa de 2 ani închisoare la o treime din aceasta, proporțional cu reducerea maximului special prin legea nouă;

C. respinge cererea condamnatului de a se dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei reduse potrivit legii noi.

(admitere INM și în magistratură, 2021)

9. În cazul în care, după judecata definitivă pentru un concurs de infracțiuni, intervine o lege penală nouă:

A. instanța poate, în aplicarea art. 6 CP, să reducă potrivit noii legi una dintre pedepsele supuse contopirii, dar să mențină pedeapsa rezultantă în cuantumul stabilit în temeiul legii vechi;

B. atunci când observă că pedeapsa rezultantă potrivit noii legi este mai mare decât cea aplicată potrivit legii vechi, constată că nu poate face aplicarea art. 6 CP, nici pentru pedepsele individuale;

C. ia act de faptul că art. 6 CP se referă la pedepse individuale și nu poate fi aplicat pedepselor rezultante.

(admitere în magistratură, aprilie 2017)

10. Condamnarea inculpatului, printr-o hotărâre rămasă definitivă la 30.01.2014, la o pedeapsă de 12 ani închisoare, orientată spre mediul prevăzut de lege, pentru infracțiunea de tâlhărie săvârșită în timpul nopții:

A. este nelegală, deoarece tâlhăria săvârșită în timpul nopții se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani, conform actualului Cod penal;

B. impune aplicarea dispozițiilor legale privind aplicarea legii penale în timp, în ceea ce privește cuantumul pedepsei;

C. poate fi reexaminată în calea ordinară de atac exercitată împotriva hotărârii de condamnare, astfel încât pedeapsa să fie redusă la 10 ani închisoare.

(admitere în magistratură, mai 2018)

11. În aplicarea legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei:

A. dacă legea nouă este mai favorabilă numai sub aspectul pedepselor complementare sau măsurilor de siguranță, acestea se execută în conținutul și limitele prevăzute de legea nouă;

B. în cazul infracțiunilor continuate, prin sintagma „maxim special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită” se înțelege maximul special prevăzut de lege pentru infracțiune, cu luarea în considerare a cauzei de majorare a pedepsei prevăzută pentru infracțiunea continuată;

C. pentru ipoteza unei infracțiuni comise în stare de recidivă postexecutorie judecată definitiv înainte de intrarea în vigoare a Codului penal din anul 2014, pedeapsa aplicată prin hotărârea de condamnare se va compara cu maximul special prevăzut în legea nouă pentru infracțiunea săvârșită prin luarea în considerare a dispozițiilor legale care prevăd majorarea cu jumătate a limitelor speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru noua infracțiune comisă în stare de recidivă.

(primire în profesie – avocat stagiar, 2021)

12. În cazul în care, după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea completă a pedepsei cu închisoarea aplicate pentru o infracțiune unică, a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară:

A. dacă legea nouă prevede un maxim special al pedepsei cu închisoarea mai mic decât sancțiunea aplicată, aceasta din urmă se reduce la acel maxim;

B. în cazul în care pedeapsa a fost aplicată pentru o tentativă, limita maximă a pedepsei prevăzute de legea nouă ce trebuie avută în vedere este maximul special al pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea consumată, fără ca acesta să fie redus sau înlocuit conform dispozițiilor privind tratamentul sancționator al tentativei;

C. dacă legea nouă prevede doar pedeapsa amenzii, pedeapsa aplicată se înlocuiește cu amenda, fără a se putea depăși maximul special prevăzut în legea nouă.

(primire în profesie – avocat stagiar, 2020)

13. În cazul în care, după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea completă a pedepsei cu închisoarea de 7 ani, a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară:

A. pedeapsa se reduce la 5 ani, dacă legea nouă prevede pedeapsa cu închisoarea de la unu la 5 ani;

B. pedeapsa aplicată nu se modifică;

C. pedeapsa aplicată se înlocuiește cu amenda, fără a se putea depăși maximul special prevăzut în legea nouă, dacă această lege prevede doar pedeapsa amenzii.

(primire în profesie – avocat definitiv, 2020)

14. Se va aplica, în mod obligatoriu, în cazul unei infracțiuni comise sub legea veche care o sancționa cu pedeapsa închisorii de la unu la 5 ani, o lege nouă care:

A. intră în vigoare după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și introduce prevederea potrivit căreia împăcarea înlătură răspunderea penală pentru infracțiunea respectivă;

B. intră în vigoare după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare a inculpatului la 3 ani închisoare și modifică pedeapsa pentru respectiva infracțiune, prevăzând că aceasta se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani alternativ cu amenda;

C. intră în vigoare după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și prevede că fapta constituie infracțiune doar dacă a fost comisă în mod repetat, condiție neprevăzută de legea veche și neîntrunită în cazul faptei care a atras condamnarea.

(admitere INM și în magistratură, 2023)

15. În cazul succesiunii de legi penale în timp intervenite până la judecarea definitivă a cauzei:

A. pedepsele accesorii și complementare se aplică potrivit legii care a fost identificată ca lege penală mai favorabilă în raport cu infracțiunea comisă;

B. tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni se aplică potrivit legii noi, indiferent dacă este sau nu mai favorabilă, chiar dacă infracțiunile au fost comise toate sub imperiul legii vechi;

C. prevederile din legile succesive nu pot fi combinate în scopul creării unei situații mai favorabile inculpatului.

(primire în profesie – avocat definitiv, martie 2019)

16. În situația succesiunii de legi penale:

A. dacă atât legea nouă, cât și legea veche prevăd aceleași limite ale pedepsei închisorii, se va aplica întotdeauna legea veche sub imperiul căreia a fost săvârșită fapta;

B. este mai favorabilă legea care prevede existența unor condiții la punerea în mișcare sau exercitarea acțiunii penale;

C. este mai favorabilă legea care limitează sfera de aplicare a unei cauze de nepedepsire.

(primire în profesie – avocat definitiv, 2017)

17. Pot retroactiva:

A. legile penale de dezincriminare;

B. legile penale noi mai favorabile;

C. legile extrapenale cu dispoziții penale.

(primire în profesie – avocat stagiar, 2016)

18. Dezincriminarea faptei:

A. în cazul în care inculpatul a fost condamnat prin hotărâre definitivă, determină restituirea bunurilor confiscate, dacă acestea au fost confiscate din cauza naturii lor;

B. se va reține în ipoteza în care legea nouă instituie o cauză de neimputabilitate neprevăzută de legea veche și incidentă în cazul inculpatului;

C. nu operează în situația în care fapta este incriminată de o lege nouă sub o altă denumire.

(primire în profesie – avocat stagiar, martie 2019)

19. Vom fi în prezența unei legi de dezincriminare atunci când în cursul procesului penal intră în vigoare o lege nouă care:

A. prevede că fapta pentru care inculpatul minor a fost trimis în judecată este tipică doar dacă a fost comisă de un major;

B. prevede o cauză de nepedepsire incidentă în speță, care nu era reglementată de legea veche;

C. extinde sfera de aplicare a unei cauze justificative generale, astfel încât aceasta devine incidentă cu privire la fapta comisă de inculpat. *(admitere INM și în magistratură, 2022)*

Ș2. Aplicarea legii penale în spațiu

20. Printre principiile aplicării legii penale în spațiu prevăzute de Codul penal se numără:

A. principiul realității legii penale;

B. principiul aplicării legii penale mai favorabile;

C. principiul personalității răspunderii penale.

(primire în profesie – avocat stagiar, septembrie 2023)

21. În cazul principiilor care guvernează aplicarea legii penale în spațiu:

A. personalitatea legii penale presupune și că legea penală română se aplică infracțiunilor săvârșite în afara teritoriului țării de către un cetățean român sau de o persoană juridică română, dacă pedeapsa prevăzută de legea română este detențiunea pe viață ori închiisoarea mai mare de 10 ani;

B. universalitatea legii penale presupune că legea penală română se aplică infracțiunilor săvârșite pe teritoriul României;

C. realitatea legii penale presupune că legea penală română se aplică infracțiunilor săvârșite în afara teritoriului țării de către un cetățean străin sau o persoană fără cetățenie, contra statului român, contra unui cetățean român ori a unei persoane juridice române.

(primire în profesie – avocat stagiar, septembrie 2022)

22. Legea penală română se aplică:

A. doar pentru infracțiuni săvârșite pe teritoriul României;

B. și pentru infracțiunile săvârșite în afara teritoriului țării de către un cetățean român sau de o persoană juridică română, dacă pedeapsa prevăzută de legea română este detențiunea pe viață ori închiisoarea mai mare de 10 ani;

C. și pentru infracțiunile săvârșite în afara teritoriului țării de către un cetățean străin sau o persoană fără cetățenie, contra statului român, contra unui cetățean român ori a unei persoane juridice române.

(primire în profesie – avocat stagiar, aprilie 2023)

23. Legea penală română nu se aplică în baza principiului teritorialității dacă:

A. infracțiunea a fost comisă la bordul unei nave comerciale sub pavilion străin care tranzitează marea teritorială a României, ca regulă generală;

B. rezultatul infracțiunii s-a produs în totalitate în străinătate, dar actele de executare s-au comis pe teritoriul României;

C. deși infracțiunea a fost comisă pe teritoriul României, se dispune altfel printr-un tratat internațional la care România este parte.

(primire în profesie – avocat stagiar, martie 2019)

24. AB, cetățean român, este tras la răspundere penală de către Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor pentru săvârșirea pe teritoriul Republicii Ungare a infracțiunii de omor (art. 188 CP român) în forma tentativei. Apărarea lui AB poate fi considerată admisibilă în următoarele situații:

A. fiind comisă în forma tentativei, pedeapsa prevăzută de legea română pentru fapta săvârșită nu este închiisoarea mai mare de 10 ani și nu s-a verificat îndeplinirea condiției dublei incriminări (incriminarea faptei și de către legea ungară);

B. punerea în mișcare a acțiunii penale nu are autorizarea prealabilă a procurorului general competent, emisă în timp util;

C. competența de tragere a sa la răspundere penală aparține exclusiv autorităților judiciare maghiare, potrivit principiului teritorialității legii penale.

(primire în profesie – avocat definitiv, 2017)

25. În ceea ce privește aplicarea legii penale în spațiu, pentru aplicarea principiului personalității legii penale:

A. infracțiunea poate fi comisă și de o persoană juridică română;

B. dubla incriminare este întotdeauna necesară, indiferent de pedeapsa prevăzută de legea română pentru infracțiunea comisă în afara teritoriului țării;

C. punerea în mișcare a acțiunii penale se face cu autorizarea prealabilă a procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel în a cărei rază teritorială se află parchetul mai întâi sesizat sau, după caz, a procurorului general al parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(primire în profesie – avocat stagiar, aprilie 2022)

26. Legea penală română nu poate fi aplicată în baza principiului realității:

A. dacă pedeapsa prevăzută de legea română pentru infracțiunea săvârșită de un cetățean român în afara teritoriului țării este închisoarea mai mare de 10 ani sau detențiunea pe viață;

B. dacă infracțiunea săvârșită în afara teritoriului țării a fost comisă contra unui cetățean străin;

C. dacă infracțiunea săvârșită în afara teritoriului țării a fost comisă de un cetățean străin sau fără cetățenie, împotriva unui cetățean român.

(primire în profesie – avocat stagiar, 2018)

27. Se va aplica legea penală română în baza principiului realității dacă, între altele:

A. actele de executare au fost comise în afara teritoriului României de un cetățean străin împotriva unui cetățean român, dar rezultatul s-a produs pe teritoriul României;

B. există autorizarea procurorului parchetului de pe lângă curtea de apel în a cărei rază teritorială se află parchetul mai întâi sesizat;

C. fapta nu face obiectul unei proceduri judiciare pe teritoriul statului străin unde s-au comis actele de executare.

(primire în profesie – avocat definitiv, aprilie 2024)

28. Un cetățean somalez care este suspectat de săvârșirea infracțiunii de piraterie în afara apelor teritoriale ale Somaliei, în apele internaționale din apropierea aces-

tora, poate fi tras la răspundere penală în România:

A. dacă fapta este săvârșită contra statului român, contra unui cetățean român ori a unei persoane juridice române, iar punerea în mișcare a acțiunii penale este autorizată conform legii;

B. dacă fapta este incriminată și de legea penală somaleză;

C. dacă se dispune astfel printr-un tratat internațional la care România este parte.

(primire în profesie – avocat stagiar, 2017)

29. Constituie principiu al aplicării legii penale în spațiu:

A. principiul răspunderii penale bazate pe vinovăție;

B. principiul universalității legii penale;

C. principiul legalității legii penale.

(primire în profesie – avocat stagiar, aprilie 2024)

§3. Infracțiunea

3.1. Dispoziții generale

30. Fapta prevăzută de legea penală:

A. comisă din culpă constituie infracțiune întotdeauna dacă se comite prin acțiune;

B. nu este suficient a fi comisă, pentru a justifica luarea unei măsuri de siguranță, fiind obligatoriu și ca fapta să fie imputabilă persoanei care a săvârșit-o;

C. care a fost dezincriminată nu poate constitui prim termen al recidivei.

(primire în profesie – avocat definitiv, aprilie 2022)

31. Fapta prevăzută de legea penală:

A. comisă din culpă constituie infracțiune întotdeauna dacă se comite prin omisiune;

B. nu este suficient a fi comisă, pentru a justifica luarea unei măsuri de siguranță, fiind obligatoriu și ca fapta să fie imputabilă persoanei care a săvârșit-o;

C. care a fost dezincriminată nu poate constitui prim termen al recidivei.

(primire în profesie – avocat stagiar, aprilie 2022)

32. Fapta este săvârșită cu intenție directă atunci când:

A. făptuitorul prevede și urmărește producerea rezultatului faptei sale;